

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptea după Paști

**Evangelia Duminicii
a șaptea după Paști
a Sf. Părinți de la Sinodul I Ecumenic
Ev. Ioan 17, 1-13
(Rugăciunea lui Iisus)**

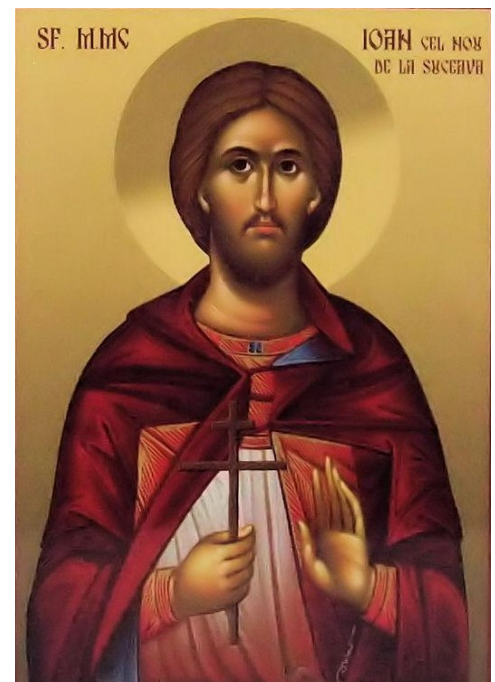
În vremea aceea Iisus, ridicându-Și ochii către cer, a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească, precum l-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine, căci cuvintele pe care Mi le-ai dat, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut acum că Tu M-ai trimis. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ei sunt ai Tăi. Și toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat, ca să fie una, precum suntem Noi. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit niciunul dintre ei, decât numai fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Iar acum vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea să o aibă deplină în ei.

Marți, 2 iunie:

Sf. M. Mc. Ioan cel Nou de la Suceava

Viața ta pe pământ bine cârmuind, pătimitorule, cu milostenii și cu neîncetate rugăciuni și lacrimi și iarăși către pătimire bărbătește pomindu-te, necredința persienească ai muștrat. Drept aceea Bisericii te-ai făcut întărire și creștinilor laudă, Sfinte Ioane pururea pomenite.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, glas 4

* *Ne mai salutăm cu "Hristos S-a înălțat!" până vineri, 5 iunie, când este sărbătorită Odovania praznicului Înălțării Domnului.*

* **MOȘII DE VARĂ:** *Sâmbătă, 6 iunie, este zi de pomenire pentru morți. Se va oficia în Biserică Sfânta Liturghie și se vor săvârși cuvenitele pomeniri pentru cei răposați. În fiecare sâmbătă, la biserica noastră se oficiază Sfânta Liturghie întru cinstirea sfinților ocrotitori Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor, alături pomenirile pentru cei morți. Pentru cei plecați dintre noi, important este pomenirea lor la Sfânta Liturghie. Ziua de sâmbătă a fiecărei săptămâni, cu excepția celor în care rânduiala tipiconală nu prevede acest lucru, este consacrată pomenirii celor adormiți. Fiecare sâmbătă este o imitare a Sâmbetei Mari, în care Mântuitorul Iisus Hristos S-a aflat „în mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe tron împreună cu Tatăl și cu Duhul”, așa cum mărturisim într-un tropar al Sfintei Liturghii.*

* **LA MUȚI ANI TUTUROR COPIILOR PENTRU ZIUA DE 1 IUNIE!**

Primul Sinod Ecumenic și temelia credinței noastre

Sărbătoarea Înălțării Domnului (Ziua Eroilor) la Biserica Toma Cozma - Cronică în imagini -

„Neamul este etern prin cultul eroilor. Eroii sunt cei dragi nouă... Eroii, oameni căzuți pe câmpurile de luptă de-a lungul istoriei, au luptat pentru apărarea pământului strămoșesc, a ființei naționale, pentru apărarea religiei. Ei și-au dat viața pentru ca noi să fim liberi, ei sunt eroii noștri” (Nicolae Iorga).

Biserica Ortodoxă a sărbătorit anul acesta, la 28 mai, Înălțarea Domnului. Vecernia praznicului împărătesc al Înălțării Domnului conține o rânduială specială. În cadrul

acestei slujbe, în timpul intonării troparului sărbătorii preoții cadesc și ridică Sfântul Epitaf de pe Sfânta Masă. Numit și *Sfântul Aer*, Sfântul Epitaf este o pânză de in sau de mătase, pe care este imprimată, (brodată, zugrăvită) Icoana Punerii în mormânt a

șezat în Vinerea Patimilor în mijlocul bisericii, unde rămâne spre închinare până la încheierea Deniei Prohodului acestei slujbe, preoții și credincioșii poartă în procesiune Sfântul Epitaf, în jurul bisericii, simbolizând astfel înmormântarea Domnului nostru Iisus Hristos. Apoi, Sfântul Epitaf este așezat pe Sfânta Masă, care închipeuie Mormântul lui Hristos, unde rămâne până la Vecernia Înălțării Mântuitorului.

Anul acesta, date fiind condițiile restrictive din Săptămâna Patimilor, cei mai mulți dintre creștini au fost nevoiți să stea izolați în casă, fără a mai veni să se închine, după obicei, în Sfânta și Marea zi Vineri.

Motivat de această situație, dar și de relaxarea survenită după încheierea stării de urgență ce fusese decretată de autorități, în seara zilei de miercuri 27 mai, la Vecernia, Sf.

Epitaf a fost scos și așezat, spre închinare, pe o masă specială, în fața bisericii, spre închinare, până la sfârșitul slujbei.

Sărbătoarea Înălțării Domnului, binecuvântată de Dumnezeu cu o ploaie abundentă, s-a constituit și într-un prilej de rugăciune și aducere aminte de jertfa tuturor celor care au luptat pentru apărarea țării, a credinței, a demnității și a identității românilor.

Astfel, după oficierea Utreniei și a Sfintei Liturghii în ziua praznicului a fost săvârșită slujba de pomenire a ctitorilor, a eroilor și a martirilor neamului românesc, cărora le datorăm în bună parte ceea ce suntem în prezent.

Pe paginile de facebook și youtube, puteți urmări cuvântul evocator rostit cu acest prilej.

Croniciar

foto: Valentin Burlacu, Septimiu Dorobanțu, Vasilica

”I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor aceluia pe care Tu i-ai dat Lui” (Ioan 17, 2)

Duminica aceasta se află între două praznice împărătești: Înălțarea la ceruri, care marchează încheierea activității propovăduitoare a Domnului nostru Iisus Hristos și Pogorârea Duhului Sfânt, care constituie momentul de început al lucrării propovăduitoare a Bisericii lui Hristos, aflate sub inspirația și înrăurirea Duhului Sfânt.

Dar ce reprezintă Domnul Hristos pentru creștini? -La o astfel de întrebare au dorit să răspundă Sfinții Părinți, când au orânduit ca această duminică să fie dedicată participanților reuniți la Primul Sinod Ecumenic, care a avut loc la Niceea, în anul 325, la chemarea Impăratului Constantin cel Mare, care a înțeles cât este de importantă pentru viața societății armonizarea în credință a oamenilor. Tema principală avută în vedere la dezbaterile din cadrul acestui sinod a constituit-o discutarea ereziei lui Arie, ce răspândise în zona Alexandriei Egiptului o învățătură străină de duhul Bisericii, care contesta calitatea de Fiu real al lui Dumnezeu a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. A fost un punct de răscruce în istoria Bisericii acest prim Sinod ecumenic, pentru faptul că pe de o parte a clarificat problemele de credință, stabilind în primele șapte articole ale Simbolului de credință Domnul Hristos este „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat”, iar de cealaltă parte a rânduit unele aspecte organizatorice, canonice și de disciplină bisericească. Și nu în ultimul rând, cel dintâi sinod ecumenic a trasat și câteva jaloane concrete în ceea ce privește manifestarea religioasă.

Totodată, Sinodul I Ecumenic a reliefat importanța principiului sinodalității sau al conciliarității, conform căruia elementele credinței sunt trasate prin îndelungă sfătuire a tuturor ierarhilor. Iar aceasta este valabil și pentru toate celelalte aspecte care se referă la viața Bisericii. Astfel, sinodul, adunarea ierarhilor a devenit cea mai mare autoritate în Biserica.

Dar de ce este așa important pentru noi să credem că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu? - E foarte important lucrul acesta, pentru ca dacă Iisus Hristos este o creatură, rămâne mereu interlocutorul nostru, cel mai inteligent, cel mai puternic, cel mai, cel mai... , dar ne este mereu exterior. Dacă însă noi credem că El este Dumnezeu, știm că Dumnezeu e în interiorul omului. Dialogul cu Hristos este în sufletul omului, iar omul devine purtător de Hristos prin Taina Botezului. Așa se poate explica faptul că martirii au fost mai puternici decât cumplita chinuri la care au fost supuși pentru a se lepăda de credința creștină: aveau, purtau pe Hristos este în sufletul lor. Pentru noi, Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, Uzul din Sfânta Treime, Mântuitorul nostru și Cel care, prin Înălțarea Sa la ceruri a deschis poarta intrării noastre în Rai. Astfel, credința că Mântuitorul Hristos este Dumnezeu ne transformă din interior spre exterior, încât faptele noastre nu sunt altceva decât flori care înfloresc din rădăcină și din plantă sănătoasă, agonisitoare de viață veșnică.

”Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis.” (Ioan 17, 3). Ne imaginăm viața veșnică drept ceva static, iar Mântuitorul, dimpotrivă, prezintă viața veșnică drept ceva dinamic, în continuă schimbare, în continuă angajare a cunoașterii, ca proces continuu de aprofundare a realității, a vieții, căci nimic din ceea ce ni se întâmplă nu-i străin lui Dumnezeu. Cunoașterea lui Dumnezeu rămâne esența trăirii noastre pe acest pământ.

Pr. Mihai Mărgineanu

Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan: Mesaj duhovnicesc

„Ne aflăm încă într-o perioadă grea, cauzată de răspândirea noului coronavirus. Autoritățile statului ne-au făcut cunoscute măsurile care vor governa starea de alertă care a început pe 15 mai. Cu responsabilitate și discernământ, se cuvine să stăruim în îndemnul de a respecta măsurile de igienă, de prevenire a infectărilor. Sunt însă și recomandări ce aduc atingere sacralității slujbelor bisericești. Or, viața liturgică, în toate aspectele ei, a fost dintotdeauna, inclusiv în perioade de prigoană, gestionată exclusiv de către cei care au responsabilități în acest sens. Așa va trebui să rămână și de acum încolo.

Mărturisirea credinței se traduce și faptic, prin participarea la sfintele slujbe ale Bisericii, mai ales la Sfânta Liturghie, prin împărtășirea cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului Hristos, prin actele de milostenie trupească și sufletească, prin cinstirea Sfintelor Icoane și a Sfinților, cinstire arătată și Sfintelor Moaște ale acestora.

Noi credem în prezența reală a lui Hristos în Potirul euharistic. De aceea, Taina Sfintei Împărtășanii, sub toate aspectele ei, nu face și nu poate să facă subiectul vreunei reglementări din partea autorităților statului. „Lingurița” nu este o piesă dintr-un set de tacâmuri, este un obiect sfințit. Prin ea, credinciosul primește „leacul nemuririi și doctorie pentru a nu muri, ci a trăi veșnic în Iisus Hristos” (Sfântul Ignatie Teoforul). Desigur, dacă e să reducem totul la o perspectivă materială, raționamentul ar părea întemeiat: oamenii primesc, unii după alții, cu o aceeași linguriță, „pâine” și „vin”. Prin urmare, s-ar putea contamina, pe această cale, cu virusul de la un bolnav. Din perspectivă teologică însă, lucrurile stau cu totul diferit. Prin linguriță, credincioșii mireni Îl primesc – cu credință! – pe Hristos Însuși, Care Se oferă pe Sine sub chipul pâinii și al vinului. Îl primesc, așadar, pe Cel Ce a spus: „Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică” (Ioan 6, 53-54). Cel care se împărtășește face aceasta „spre tămăduirea sufletului și a trupului”, „spre iertarea păcatelor și spre viața de veci” (Rugăciunile din canonul Sfintei Împărtășiri). Așadar, nu poate fi cântărită cu argumente din domeniul material o realitate spirituală, duhovnicească. După cum nici teologia nu poate avea pretenția de a se pronunța pe probleme exclusiv de ordin medical sau epidemiologic.

În aceeași dimensiune a realității duhovnicești, cinstirea Sfintelor Icoane și a Sfintelor Moaște este manifestarea credinței de nezdruccinat în binefacerile pe care Sfinții le revarsă, prin mijlocirea lor către Dumnezeu, asupra celor invocați în rugăciune. Dacă persoane din afara sau dinlăuntru Bisericii manifestă reticență sau îndoială față de acest adevăr fundamental de credință, au libertatea să o facă. Omul se poate clătina, Dumnezeu, nu.

Întotdeauna vor fi lucruri cu anevoie de înțeles pentru cei ce reduc omul la constituția sa anatomică, tributari unei rațiuni ce exclude realitatea nevăzută și care

se îndoiesc de existența lui Dumnezeu. Cum le poți explica acestora că atunci când Mântuitorul „a scuipat jos și a făcut tină din scuipat, și a uns cu tină ochii orbului” (Ioan 9, 6) nu a comis un act de impietate sanitară, mângând orbitele goale cu noroi, ci ne-a dezvăluit nouă, tuturor, faptul că harul restaurator și vindecător al lui Dumnezeu lucrează și prin cele materiale, oricât de modestă ar fi condiția lor? Cu atât mai mult lucrează harul tămăduitor din Sfintele Icoane și din Sfintele Moaște în viața celui ce le sărută cu credință neclintită în pronia dumnezeiască!

Nădăjduim, în acest sens, că autoritățile statului vor înțelege că cele ce se petrec în slujbele Bisericii nu reprezintă simple gesturi sau manifestări omenesti. Biserica este, dincolo de orice definiție sau etichetare, un adevărat Spital duhovnicesc. Sfinții Părinți vorbesc despre păcat ca fiind o rană, despre duhovnic ca despre un medic, despre dezlegarea din Taina Spovedaniei ca început al tămăduirii, despre canon (epitimie) ca despre un medicament sau o schemă de tratament. Sunt numeroase studii publicate de către cercetători de excepție prin care se vedește faptul că omul care se roagă, care participă la Dumnezeiasca Liturghie, care se spovedește și se împărtășește, se și vindecă mai ușor. Prezența capelelor și a preoților de caritate în spitale nu se datorează doar unei respectări a dreptului la asistență religioasă a pacienților, ci și faptului că mulți medici au constatat, de-a lungul timpului, numeroase efecte benefice ale spiritualității creștine în procesul de vindecare al bolnavilor.

În pofida faptului că, în aceste ultime două luni, nu au mai putut participa la slujbele din biserici, credincioșii au căutat să cultive cât mai mult viața duhovnicească în limitele spațiului casnic. Sunt mărturii cum că aceia care s-au rugat mai mult, mai ales la Psaltire, care au rămas în legătură cu preoții lor prin diferite mijloace de comunicare – au avut o stare sufletească mai bună, mai mult optimism, în pofida acestei crize apăsătoare. Iar cei afectați de boli au avut și mai mult curaj, punându-și nădejdea și în ajutorul lui Dumnezeu, nu doar în priceperea medicilor.

Mulțumim credincioșilor care, deși văduviți de slujbe în această perioadă, au arătat încredere, răbdare și, mai ales, au înțeles că și noi, clericii, avem nevoie să fim purtați în rugăciunile lor. Îi rugăm să ne ierte și pentru slăbiciunile pe care și noi, ca oameni, le avem în slujirea noastră. Mulțumim celor care au contribuit cu bani pentru aparatura medicală donată spitalelor și pentru alimentele oferite celor aflați în lipsuri.

Vă îndemn să nu încetăm rugăciunea pentru cei atinși de noua epidemie și pentru tot personalul medical, atât de jertfelnic în aceste vremuri. Să ne rugăm și pentru cei care, neînțelegând rostul și importanța credinței în puterea tămăduitoare a Sfintei Împărtășanii, a Sfintelor Icoane și a Sfintelor Moaște, se împotrivesc cererilor noastre firești.

Dumnezeu să ne binecuvinteze pe toți și să ne izbăvească din această năpastă, să ne dăruiască puterea de a răbda, de a mângâia și, mai ales, de a ne bucura întru toate.”

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,

ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,

tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei

*Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan

Septimiu Dorobanțu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.

*Grafică: Elena Gheorghită, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac, Maria Morteci, Andrei Morteci, Simona Angheluță etc.

*Alte activități: Bogdan Andrei Finaru, Maria Sobaru, Delia Angheluță etc.

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

 Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube:
Biserica Toma Cozma

Vizitați-ne pe

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

*Duminică, 31 mai,

- ora 8.00, Utrenia,

- ora 10.00, Sfânta Liturghie,

- ora 12.00, Pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați

- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului

* Vineri, 5 iunie,

- ora 18.00, Slujba Agheasmei Mici și a Acatistului Pogorării Duhului Sfânt (deosebit de util tuturor, în special celor care au examene), cu rugăciuni de mulțumire și cerere, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, urmate de citirea pomelnicelelor care se poartă la biserica noastră

*Sâmbătă, 6 iunie, MOȘII DE VARĂ

- ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, Pomenirea morților

- ora 18.00, Slujba Vecerniei, Biserica va fi împodobită cu ramuride tei

3,5%
PENTRU
BISERICA TOMA COZMA

Puteți direcționa 3,5% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA

"TOMA COZMA"

Alte detalii despre acțiunile umanitare și culturale pe site-ul parohiei www.parohiatomacozma.ro

Formularele cu datele bisericii sunt disponibile pe site-ul parohiei: www.parohiatomacozma.ro.

Vă mulțumim !

Mărgăritare din Pateric

◆ De nu va fi omul muiat de fierbințeala focului ispitelor necazurilor și suferințelor nu se poate în tipări în el pecetea Sfântului Duh.

◆ Un frate a auzit că un bătrân bolnav își dorea pâine proaspătă și s-a dus din pustiu în Egipt și i -a adus. Bătrânul știind osteneala fratelui nu a vrut să mănânce zicând că este sângele fratelui său. După ce toți l-au rugat a mâncat, slăvind pe Dumnezeu.

◆ Din dragoste trebuie să simțim și să suferim alături de aproapele nostru ca și cum am purta trupul lui, după cum este scris : „un trup suntem în Hristos”.

◆ Un frate care a fost mai puțin râvnitor la nevoiță era pe moarte. Frații fiind împrejurul său, bătrânul a vrut să-i zidească și l-a întrebat pe muribund: - Toți știm că nu ai fost foarte osărdnic, deci cum pleci de aici cu atâta liniștit? Iar acela a răspuns: E adevărat ce ai spus, dar eu de când m-am făcut monah nu am judecat pe nimeni și dacă am avut cu cineva o prigoană , m -am împăcat în acel ceas. De aceea îi voi spune Domnului: Stăpâne Tu ai zis : nu judecați și nu veți fi judecați și Iertați ca să vi se ierte vouă."

◆ Era un frate care îi primea pe toți cei care veneau din pustiu cu multă dragoste. A venit odată un sihastru și l-a primit dându-i mâncare, iar acela nu primea din cauza postului. Fratele l-a rugat: nu pleca ci hai să ne rugăm, căci iată când ne rugăm și copacul acesta se pleacă cu noi. S-a așezat deci sihastrul la rugăciune dar nu s-a întâmplat nimic. Și apoi s-a așezat și primitorul de străini îndată s-a plecat copacul, iar sihastrul văzând a dat slavă lui Dumnezeu.

◆ Dacă vorbești despre fapta cuiva vădindu-o celorlalți, atunci judeci și clevetești. Dacă vorbești pentru îndreptarea cuiva ești slobod . Dar cel mai bine este să taci.

◆ De va întreba un frate pe un bătrân : bine este să mă lipesc de acel frate, și îi va răspunde: „nu!" oare nu judeca? De va răspunde cu patimă și cu ură acela se învinuiește și cuvântul lui nu are putere. Dacă va răspunde fără patimă, el nu osăndește, ci pe se sine învinuindu-se zice: eu sunt neștiutor, și poate nu îți este de folos legătura cu acela. Dacă și cel care întreabă va fi înțelept, și cu credința, nu va merge la acela, pentru că bătrânul a vrut să-l ferească de rău, purtând grijă de mântuirea lui.

◆ Unul dintre sfinți a auzit că cineva a păcătuit și a zis: O, rău a făcut! Iar acela a murit. Atunci îngerul Domnului a venit cu sufletul aceluia și l-a întrebat pe cel care îl judecase: „ unde poruncești să îl așezăm în Rai sau în iad?" Și de atunci până la moartea sa s-a rugat să îl ierte Dumnezeu pentru că l-a judecat punându-se în locul lui Dumnezeu.

Culese de Pr. Mircea Stoleriu